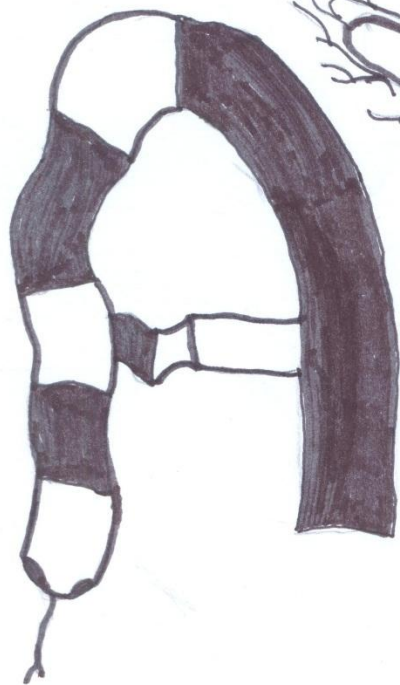
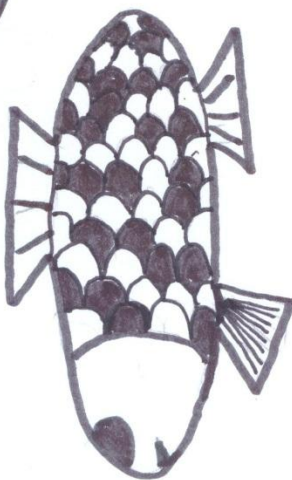
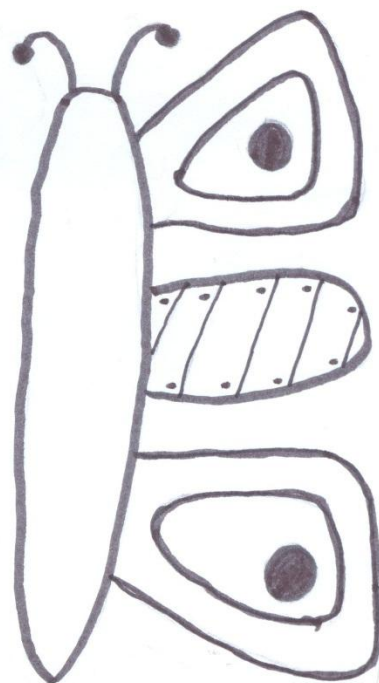

2.

2011/12

Milí čtenáři!

Do rukou se vám dostává další vydání našeho časopisu „Ať se ví!“.

V tomto čísle najdete zajímavé zprávy ze života naší školy, rozhovor s Matějem Chalušem, novým žákem třídy 8.A, a dokonce několik literárních pokusů našich spolužáků.

Hodně štěstí a dobré známky v novém roce 2012 vám přeje redakce časopisu „Ať se ví!“

Aleš Frydrych 8.A

Básničky

Chci tě mít

Klára Hlíšová a Claudie Ščuková

Jdu ulicí, kde lampy blednou
a hvězdy jsou mou lucernou.
Jdu tam, kde se ohřeju.
Jdu za tím, koho miluju.

Proč se mi pořád vyhýbáš?
Proč přede mnou utíkáš?
Jdu cestou neznámou.
Jdu totiž za tebou.

Chci tě mít blíž u sebe
a nevydržím bez tebe.
V noci, když sama usínám,
na tebe, lásko, myslívám!

Už nikdy neříkej,
že mě máš stále rád,
když ani nevíš,
co znamená milovat.

Každou noc i den
myslím na tebe jen.
Jestli máš mě rád,
jestli mě dokážeš milovat.

O prázdninách

Nikola Paříková

O prázdninách slunce svítí
na trávu, na vodu, na přírodu.
Maminka má radost, že děti slyší,
jen ten smích - to ji těší.

Přátelství

Od dětství se přece známe,
kamarádů spoustu máme.
Známe se už od dětství,
já znám tvoje tajemství.
Když jsme si spolu poprvé hráli,
byli jsme oba docela malí.
Kamarádství začalo,
bohužel už skončilo.
To mě ale fakt moc mrzí,
že skončilo velmi brzy.
Kamarádku jinou máš,
radosti s ní zažíváš.

Naše zahrada

Simona Velechovská

Voda, slunce, příroda-
to je naše zahrada.
Radost je všude kolem-
tak už honem, honem.
Děti čekají,
smíchem za břicho se popadají.
Maminka má velkou radost,
protože jsou prázdniny.
Tráva roste jako ty naše maliny.

Den otevřených dveří

Dne 14.12. 2012 se v Základní škole Líbeznice uskutečnil Den otevřených dveří. Naši školu přišly navštívit děti z mateřských školek a spousta rodičů se svými ratolestmi.

Děti se hned u vchodu ujaly žákyně osmé třídy, nejprve se šli všichni podívat do prvních tříd, aby věděli, jak probíhá vyučovací hodina. Mohli se jít podívat také do počítačové učebny a sledovat divadelní představení, které pro ně připravily žákyně sedmé a deváté třídy. Poté dostávaly děti hádanky, když odpovíděly správně, dostaly odměnu. Při odchodu si každý odnášel košíček sladkostí. Den otevřených dveří se vydařil, doufáme, že se dětem v naší škole líbilo.

Zápis do prvních tříd

Líbeznické základní školy

Ve dnech 19.1. a 20.1. probíhal v Základní škole Líbeznice zápis dětí do prvních ročníků. Počet malých adeptů studia na této škole překonal loňský rekord – letos se dostavilo 102 potenciálních žáků!

Ve čtvrtek 19.1. přivítala děti a rodiče paní ředitelka Ivana Pekárková, žáci sedmých a devátých tříd

si pro ně připravili divadelní představení a po jeho skončení se všichni odebrali do tříd. Zde na děti čekaly paní učitelky, aby se přesvědčily o jejich způsobilosti k usednutí do školních lavic.

Chlapci a děvčata byli šikovní, a tak se na ně v září těší jejich budoucí učitelé a spolužáci.

Mé slunce

Mé milé sluníčko!

Ty, které mě hřeješ na líčka, kdykoliv se rozzáříš. Umíš si mě získat. Když se podívám na nebe, vždy při mně stojíš. Ale nejhorší je to v zimě, když jsme od sebe rozděleni, když se nemůžeme vidět. A na jaře, když přicházíš, mě k tobě tvé paprsky přivinou. Jsem tak šťastná, že tu jsi. Toť je nepopsatelná krása. Tak ráda tě mám, tak ráda tě vidím a vím, že nejsem jediná.

Cihlářová, 9. ročník

Čteme, abychom objevovali člověka a svět

V dnešní době žijeme ve velmi moderním světě. Jsme obklopeni vyspělou technikou, hlavně počítači a internetem, televizí, rádiem a dalšími médii. Je sice naprosto logické a asi i v pořádku, že vědci vynalézají stále nové a nové prostředky k ulehčení a zpříjemnění života lidí, ale na druhou stranu dochází k velké přehlcenosti informacemi a to vede k tomu, že lidé jednak už nemají tak velkou potřebu číst knihy a také na to často nemají ani čas.

Proč bychom vlastně měli číst? Co nám to dává? Je to k něčemu dobré? Podle mého názoru nám příběhy v knihách přinášejí mnohem větší prožitek než filmy, které můžeme vidět v televizi, v kinech a na DVD. Při čtení příběhů můžeme zapojit svoji vlastní fantazii a proniknout tak mnohem hlouběji do duší a povahových vlastností hlavních hrdinů. Prožíváme tak s nimi celý jejich příběh. Bojíme se spolu s nimi v situacích, které jsou pro ně nebezpečné, prožíváme s nimi radost, smutek, zamilování. Fandíme jim, když o něco bojují a jsme spolu s nimi velmi zklamaní, když prohrají. Když je příběh napínavý, dokáže nás pohltit tak, že při čtení přestáváme vnímat realitu. Výhodou je i to, že si hrdiny knihy i fyzicky představujeme tak, jak je chceme vidět ve svých myslích. Ve filmech nám tato možnost chybí, a tak se někdy stane, že nám připadá, že se třeba dotyčný herec nebo herečka zrovna na tu roli, kterou ztvárňuje, vůbec nehodí a pak se nám kvůli tomu ani nemusí líbit celý film.

Domnívám se, že čtení knih nám také pomáhá vylepšit si znalost českého jazyka. Čím více čteme, tím lépe zvládáme gramatiku. Jako bychom si při čtení písmena, slova a slovní spojení vyfotili a rovnou si je ukládali do svých pamětí. Díky čtení lépe zvládáme i psaní měkkého a tvrdého i (y). Také nám jdou lépe slohová cvičení. Rozšíříme si slovní zásobu a naučíme se používat mnohem složitější věty a souvětí. Díky tomu se vlastně zlepšíme i v komunikaci a snadněji tak dokážeme slovy svému okolí vyjádřit, co chceme, co cítíme, nebo proč něčemu nerozumíme.

A co dnešní děti a mládež? Myslím si, že děti by ke čtení měly být vedeny svými rodiči a to už vlastně od malička. Nejdříve by jim rodiče měli číst, než se to samy naučí. Mně osobně se velmi líbil Krtek a veškerá jeho dobrodružství, ale to jsem byla opravdu hodně malá. Prý jsem dokonce ve dvou a půl letech uměla dva příběhy s Krtkem odříkat nazpaměť slovo od slova. Bohužel si myslím, že dnes i rodiče mají čím dál méně času se malým dítětem takto věnovat. Všichni se snaží chodit do práce, aby rodina na tom byla dobře finančně, ale často je to na úkor toho, že malé děti vlastně nezískají ke čtení žádný vztah. A pak, když už jsou ve věku, kdy už číst umějí, a mohly by si číst samy, tak je to třeba nebaví, protože k tomu doma nebyly vedeny. Přitom už děti, které chodí teprve do školky, tráví spoustu času u počítačů hraním nějakých nesmyslných her. Pak děti rostou a postupně se z nich stávají teenageři. Pro ty je samozřejmě největším a nejzajímavějším zdrojem informací internet. A to hlavně facebook. Já jsem zrovna ve věku teenagerů a musím si přiznat, že i já strávím dost času na internetu. I když na druhou stranu zase ve svém životě nemám jediný den, kdy bych nečetla nějakou knihu. Vždy, když jednu dočtu, další den začínám číst novou. Horší je, co si řeknou ti, kteří „visí“ na internetu celé odpoledne až do večera, až budou staří. Na co budou vzpomínat? Jaké budou mít zážitky? Asi budou jen marně pátrat v paměti, které všechny hry na počítači hráli a s kým že si to na tom facebooku vlastně dopisovali a proč.

Já osobně si myslím, že čtení knih je velmi důležité a má velký význam pro náš rozvoj a celkovou vzdělanost. Člověk se četbou poučí také z chyb hrdinů knih.

Já jsem si ledacos uvědomila nedávno při četbě knihy „Kde končí svět“, ve které patnáctiletá Sandra lže o svém věku a tím ostatní jenom „naštve“ a přestávají s ní kamarádit. Vyplývá z toho pro mě ponaučení, že člověk by neměl lhát, protože tím ztrácí přátele. Doplnila bych citát: „Čteme, abychom objevovali člověka a svět“ ještě na: „Čteme, abychom objevovali člověka, svět a sebe.“ Četbou si uvědomujeme, co se nám líbí, s čím souhlasíme a naopak, co je pro nás nepřijatelné.

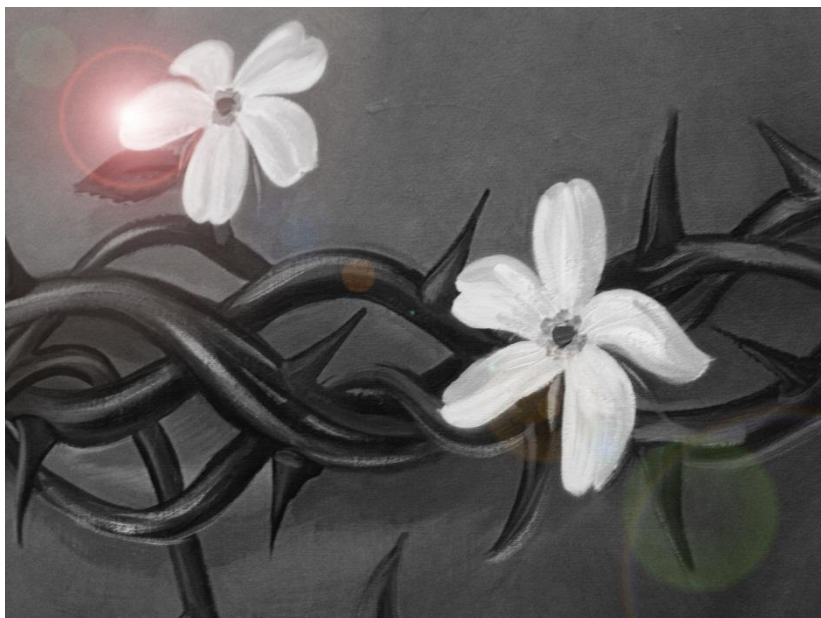
Čtu moc ráda. Baví mě, když mě kniha vtáhne do děje mezi své hrdiny a já s nimi prožívám ve své fantazii jejich dobrodružství. Přála bych všem dětem i dospělým lidem, aby i oni zjistili, kolik poznání jim čtení knih může přinést. Nejedná se jen o další vědomosti, které četba přináší, ale hlavně o poznání sebe samého.

Tuto úvahu zaslala Lucie Žebrová, žákyně osmého ročníku líbeznické školy, do literární soutěže „Komenský a my.“

Digitální hrátky ve Veletržním paláci

Dne 6.1. 2012 proběhla výtvarná akce, do které se zapojili žáci z osmých a devátých tříd. Tato akce se pod názvem DIGITÁLNÍ HRÁTKY konala v nádherném Veletržním paláci. Akce začala malou prezentací, která spočívala v pokusu o vyjádření pocitů z obrazů promítaných na plátně. Toto vyjádření pocitů, jak na nás obraz působí, se jmenuje interpretace. Nejvíce a nejúspěšněji se zapojila Anežka Procházková, žákyně osmého ročníku. Následně nám dali do rukou fotoaparáty a dostali jsme za úkol vypravit se na toulky po celé galerii a vyfotit nějaký detail obrazu, který nám bude nejvíce sympatický, bude nám nejvíce připomínat radost a vyjadřovat veselí. Dumali jsme nad každým obrazem a přemýšleli, jestli je tento zrovna ten pravý. Nakonec si každý vyfotil to, co potřeboval, a přesunuli jsme se zpátky do spodního atelieru. Tam jsme si fotky stáhli do počítače, lektori nám vysvětlili, jak se pracuje s programem na úpravu fotografií. Program se jmenoval GIMP. Bylo velice těžké v něm pracovat. Dali nám úkol, abychom z fotografie, kterou jsme si vybrali udělali fotografii zlou, depresivní, vyjadřující strach a samotu. Dali jsme se do práce a dařilo se nám to všem dobře. Nakonec jsme si upravené fotky promítali na plátně a navzájem jsme svá díla interpretovali.

Byli jsme překvapeni tím, jak byla akce zajímavá. Myslím, že se všem moc líbila, sama bych se ještě někdy ráda nějaké podobné zúčastnila

Ivana Rozlilková, 8. roč.

Návštěva domova důchodců

Dne 18.1. 2012 jsme se vydali do bořanovického domova důchodců „HORTENZIE“, abychom tam potěšili babičky a dědečky naším představením. Pěší cesta z Líbeznic do Bořanovic nebyla zase tak hrozná, jak jsme si představovali, a tak jsme ji úspěšně pokořili. Babičky nás vítaly už ve dveřích a měli jsme velkou radost, když jsme jim viděli na očích, že se na nás těší. Tak jsme se převlékli a představení mohlo začít. Nejdříve přišli na řadu třetáčci se svým vystoupením. Dětem se to moc povedlo, babičky byly spokojené, a tak hlasitě tleskaly. Poté nastoupily „malé recitátorky“, které jsem obdivovala, protože uměly nazpaměť, bez chyby dlouhé a obtížné texty. To byly babičky rovněž překvapené. Než se stihly vzpamatovat, už před nimi cvičily naše mažoretky, které se předvedly nejlépe, jak uměly. Babičky nemohly uvěřit svým očím a hlasitě tleskaly. Na řadu potom přišly dvě bajky. První se jmenovala „Jak se sojka chlubila cizím peřím“. Hned poté byla na řadě bajka „Jak šel pejsek na nákup“. Moc se nám povedla, takže si myslím, že potlesk byl oprávněný. Měli jsme všichni dobrý pocit, když jsme babičky viděli pobavené a potěšené. Jistě jste si všimli, že stále mluvím jen o babičkách. Na naše vystoupení totiž, bohužel, nepřišel žádný dědeček. Po skončení programu jsme se s babičkami rozloučili a slíbili jsme, že za rok přijdeme určitě zase. Každý účinkující dostal sladkou odměnu a vydali jsme se na zpáteční cestu do školy.

Ivana Rozlílková

Rozhovor

V tomto článku se dozvíte něco o novém žákovi naší školy. Chodí do VIII. A a jmenuje se **Matěj Chalůš**.

- **Ze které školy jsi sem přešel a proč?**
- „Přešel jsem ze školy ZŠ Marijánka. Chodil jsem totiž do pražské školy kvůli tomu, že jsem hrál závodně fotbal v AC Sparta. Přešel jsem ale do FC Bohemians. Také jsem měl ve staré škole špatný prospěch.“
- **Líbí se ti tady?**
- „Jo, mám tady nový kámoše a jsou tu pěkný holky (smích). Nelíbí se mi tu okna na školní budově! Jsou fakt hrozný!“
- **Myslíš, že jsi zapadl do kolektivu?**
- „Jo, myslím, že mezi kluky ano“.
- **Prozradíš nám své nejoblíbenější jídlo?**
- „Mečoun a řízek.“
- **Slyšeli jsme, že tvoje rodina vlastní velké stáje. Jezdíš na koni?**
- „Ne.“
- **Proč?**
- „Není čas a nebaví mě to.“
- **Co děláš ve volném čase, když nehraješ fotbal?**
- „Učím se a pomáhám rodičům“

Za rozhovor děkuje **Rozlilková Ivana**

Řekněte STOP pokusům na zvířatech!

Představte si, že by vašeho mazlíčka odvedli lidé do laboratoře a začali by na něm dělat pokusy. Puklo by vám srdíčko! Nám je líto všech zvířat, která byla zabita jen proto, abychom vypadali dobře. Každý rok jsou na celém světě stále zabíjeny tisíce zvířat kvůli testování kosmetiky a prostředků pro domácnost!

Testovaná kosmetika - L'oreal, Garnier, Vichy, Max faktor, Colgate, Gillette.

O které nejsou informace - Avon, Nivea..

Netestují na zvířatech - Lancome a Oriflame.

Vezmeme například Botox – vyhlazení vrásek. Kvůli svým smrtelně jedovatým účinkům musí být před použitím silně zředěný. Každá dávka se musí před použitím otestovat. Padesát procent myší, na kterých se testuje, ZEMŘE!

Jak můžeme konkrétně pomoci:

- Stát se registrovaným dárce
- Finančně podpořit
- Veřejná sbírka
- Aktuální petice
- Přispět svými znalostmi a schopnostmi

Dokážete, že vám není jedno, co se ve světě děje!

Kojanová a Vrábelová, 8. ročník

